EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 18.2.2004
KOM(2004) 116 lopullinen

2004/0039 (CNS)

C5-0101-04

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

EU:n kansalaisten passien turvatekijöitä ja biometriikkaa koskevista vaatimuksista

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. JOHDANTO

Nykyinen EU-passi perustuu ulkonäöltään yhtenäisen passin käyttöön ottamisesta annettuihin päätöslauselmiin.[1] Päätöksen EU-passin käyttöönotosta tekivät neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat, jotka katsoivat, että malliltaan yhtenäisen passin käyttöönotolla voitaisiin helpottaa jäsenvaltioiden kansalaisten vapaata liikkuvuutta ja että olisi tuettava toimenpiteitä, joilla voitaisiin lujittaa jäsenvaltion kansalaisten keskinäistä tunnetta kuulumisesta samaan yhteisöön.[2] Lokakuussa 2000 annettiin päätöslauselma vähimmäisvaatimusten käyttöönottamisesta passin turvaamiseksi väärennöksiltä.

Syyskuun 11 päivän 2001 traagisten tapahtumien jälkeen tarvittiin kuitenkin pikaisia toimia asiakirjojen turvatekijöiden parantamiseksi. Komissio esitti tämän vuoksi kolme asetusehdotusta, joista yksi koski yhtenäisestä viisumin kaavasta annetun asetuksen (EY) N:o 1683/95 muuttamista ja korkeiden turvallisuusvaatimusten mukaisesti valmistetun valokuvan käyttöönottoa[3], toinen sellaisen lomakkeen yhtenäistä kaavaa, johon kiinnitetään jäsenvaltioiden niille henkilöille myöntämät viisumit, joiden matkustusasiakirjaa lomakkeen laativa jäsenvaltio ei tunnusta[4], ja kolmas kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäistä kaavaa[5] yhteisen toiminnan muuttamiseksi oikeudellisesti sitovaksi ja asiakirjan haltijan valokuvan lisäämisestä luvan tarraversioon. Kyseiset ehdotukset annettiin vuoden 2002 helmi- ja kesäkuussa.

Jäsenvaltiot katsoivat kuitenkin jo mainittujen ehdotusten hyväksymisen aikaan, että matkustusasiakirjojen turvallisuutta on pyrittävä edelleen parantamaan lisäämällä niihin biometrisiä tunnisteita. Komissio ilmoitti Santiago de Compostelassa 14–15 päivänä helmikuuta 2002 pidetyssä epävirallisessa ministerikokouksessa olevansa valmis esittämään asiaa koskevan lainsäädäntöehdotuksen, jos jäsenvaltiot niin haluavat, tehden kuitenkin selväksi, että ehdotuksella ei pyrittäisi millään muotoa muuttamaan passin ulkoasua, vaan tarkoituksena olisi keskittyä yksinomaan passin turvatekijöiden yhdenmukaistamiseen.

Veriassa 28–29 päivänä maaliskuuta 2003 järjestetyssä epävirallisessa oikeus- ja sisäasioiden ministerien tapaamisessa jäsenvaltiot kehottivat toistamiseen komissiota esittämään ehdotuksen biometristen tunnisteiden sisällyttämisestä yhtenäiseen viisumin kaavaan ja kolmansien maiden kansalaisille myönnettävän oleskeluluvan yhtenäiseen kaavaan. Komissio lupasi esittää tämänsuuntaisen ehdotuksen ja korosti samalla, että tällaista johdonmukaista lähestymistapaa on tarpeen soveltaa kaikkiin matkustusasiakirjoihin, EU:n kansalaisten passit mukaan luettuina.

Myös Thessalonikissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi, että EU tarvitsee johdonmukaista lähestymistapaa biometristen tunnisteiden tai biometristen tietojen käyttämiseen kolmansien valtioiden kansalaisten asiakirjoja, EU:n kansalaisten passeja ja

---

1 EYVL C 241, 19.9.1981, s. 1
EYVL C 179, 16.7.1982, s. 1
EYVL C 185, 24.7.1986, s. 1
EYVL C 200, 4.8.1995, s.1

2 EYVL C 241, 19.9.1981, s. 1–7.

3 Asetus N:o 334/2002, EYVL L 53, 23.2.2002, s. 7.

4 Asetus N:o 333/2002, EYVL L 53, 23.2.2002, s. 4.

5 Asetus N:o 1030/2002, EYVL L 157, 15.6.2002, s. 1.

tietojärjestelmiä (VIS ja SIS II) varten. Se kehotti komissiota laatimaan asianmukaiset ehdotukset ja aloittamaan viisumeista.

Ensimmäisenä toimenpiteenään komissio antoi syyskuussa 2003 kaksi ehdotusta biometristen tunnisteiden sisällyttämisestä kolmansien maiden kansalaisten viisumeihin ja oleskelulupiin. Neuvosto sopi 27 päivänä marraskuuta Brysselissä kokoontuneen Eurooppa-neuvoston pyynnön mukaisesti yhteisestä lähestymistavasta komission ehdotuksiin ja antoi samalla yhtenäisestä viisumin kaavasta annetun asetuksen N:o 1683/95 6 artiklalla perustetulle tekniselle komitealle tehtäväksi kehittää tapoja ja keinoja panna kyseiset toimenpiteet täytäntöön.

Brysselissä kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti 12 päivänä joulukuuta 2003 ”komissiota esittämään hyvissä ajoin ehdotuksen biometristen tunnisteiden käyttöönottamiseksi passeissa”.

Tarkoituksena onkin siirtyä nyt Thessalonikin Eurooppa-neuvoston päätelmien toiseen täytäntöönpanovaiheeseen ehdottamalla EU-passien turvatekijöiden yhdenmukaistamista ja biometristen tunnisteiden lisäämistä niihin. Näin pyritään varmistamaan, että jäsenvaltiot noudattavat yhdenmukaista lähestymistapaa, jotta voitaisiin välttää epäyhtenäisyys eri jäsenvaltioiden ratkaisujen välillä.

On lisäksi huomattava, että Yhdysvallat on asettanut viisumivapauden myöntämisen tai jatkamisen ehdoksi, että kyseiset maat toimittavat sille 26 päivään lokakuuta 2004 mennessä todisteet sellaisen ohjelman käyttöönotosta, jonka perusteella ne voivat myöntää kansalaisilleen koneellisesti luettavia passeja, joita ei voida väärentää ja joihin on liitetty Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) vaatimusten mukaisia biometrisiä tunnisteita.

Nyt kun kaikki jäsenvaltiot ovat valmistautumassa Yhdysvaltojen viisumivapausohjelman uusiin vaatimuksiin, on tärkeää noudattaa yhteistä lähestymistapaa suhteessa Yhdysvaltojen uuteen lainsäädäntöön, jonka mukaan viisumivapaus voidaan 26 päivästä lokakuuta 2004 myöntää vain sellaisille maille, jotka sisällyttävät myöntämiinsä passeihin biometrisiä tunnisteita.

2. EHDOTUKSEN TARKOITUS

Ehdotuksen tarkoituksena on lisätä EU-passin turvallisuutta antamalla oikeudellisesti sitova säädös yhdenmukaistettuja turvatekijöitä koskevista vähimmäisvaatimuksista ja luoda samalla luotettava yhteys matkustusasiakirjan ja sen oikean haltijan välille liittämällä asiakirjaan biometrisiä tunnisteita.

Tällä tavoin voitaisiin lisäksi varmistaa, että EU:n jäsenvaltiot voivat täyttää Yhdysvaltojen viisumivapausohjelman vaatimukset kansainvälisten normien mukaisesti.

Ehdotuksella ei kuitenkaan pyritä passin ulkoasun yhdenmukaistamiseen eikä puututa sen selvittämiseen, onko passi myönnetty alun alkujaan oikealle henkilölle, sillä vain jäsenvaltiot voivat tarkistaa passin hakijan henkilöllisyyden myöntäessään passin.

Näyttää siltä, ettei turvatekijöitä saada yhdenmukaistettua riittävästi päätöslauselmien mukaisilla vähimmäisvaatimuksilla turvatekijöiden käyttö- ja tulkintatapojen välisten erojen vuoksi. Jäsenvaltiot eivät ota käyttöön kaikkia turvatekijöitä ja alalla kehitellään suunnitellun viiden vuoden täytäntöönpanovaiheen aikana uusia turvatekijöitä, joiden myötä 28 päivänä lokakuuta 2000 annettu päätöslauselma muuttuu vanhentuneeksi. Erityisesti valokuvan osalta

voidaan todeta, että tällä hetkellä vielä kuusi jäsenvaltiota kiinnittää sen henkilötietosivulle, mikä lisää väärentämisen riskiä, sillä kuva voidaan helposti vaihtaa toiseen.

Toinen tärkeä syy siihen, että komissio on päättänyt ehdottaa parannettuja yhteisiä turvavaatimuksia, on se, että nykyisin laajassa käytössä olevien matkustusasiakirjojen teknisten turvaominaisuuksien pitäisi yltää samalle tasolle kuin yhtenäisessä viisumin kaavassa ja kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisessä kaavassa. Viisumin ja oleskeluluvan yhtenäiselle kaavalle asetettuja vaatimuksia tarkistetaan jatkuvasti, jotta ne eivät jäisi jälkeen asiakirjojen turvallisuuden parantamisen uusista kehitysnäkymistä ja keksinnöistä. Näihin asiakirjoihin liitettävistä biometrisistä tunnisteista on jo tehty päätös. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja sen estämiseksi, että vilpillisessä mielessä toimivat henkilöt siirtyvät käyttämään turvatasoltaan heikompia EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten passeja ja henkilötodistuksia, myös jälkimmäisten asiakirjojen turvatekijät olisi ajantasaistettava. Thessalonikin Eurooppa-neuvoston päätelmissä esitetyn pyynnön mukaisesti ajantasaistuksessa olisi pyrittävä yhdenmukaisuuteen ja oikeudelliseen sitovuuteen. Edellä mainittu päätöslauselma ei mahdollista samantasoista joustavuutta ja mukautumiskykyä kuin nyt esitettävä asetusehdotus. Koska näiden asiakirjojen valmistus kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, ajantasaistusprosessi voi edetä joissakin jäsenvaltioissa muita hitaammin.

Passien kaltaisten asiakirjojen hankkimista petostarkoituksissa pyritään ehkäisemään tulevaisuudessa entistä tehokkaammin. Tämä tehtävä kuuluu tällä hetkellä asiakirjojen myöntämisestä vastaaville viranomaisille. EU:hun voitaisiin perustaa keskitetty biometrisiin tietoihin perustuva EU-passien rekisteri, joka sisältäisi passia hakevien henkilöiden sormenjäljet ja passin numeron sekä erittäin todennäköisesti myös joitakin muita järjestelmän asianmukaisen hallinnoinnin kannalta merkityksellisiä ja välttämättömään rajattuja tietoja (ks. jäljempänä 8 kohta).

Nyt ehdotettava hanke on merkittävä myös laajentumisen kannalta. Liittymässä olevat maat muuttavat parhaillaan passiensa kaavoja niiden turvallisuuden parantamiseksi ja niiden yhtenäistämiseksi Euroopan unionissa käytettävien passien kanssa. Kyseiset maat saavat oikeudellisesti sitovan asetuksen myötä mahdollisuuden ottaa liittymisen jälkeen käyttöön nykyisissä jäsenvaltioissa noudatettavat turvavaatimukset. Yhteiset turvatekijät helpottavat lisäksi rajavartioston työtä, sillä rajavartijat voivat tarkistaa ensi silmäyksellä näkyvät turvatekijät, jotka on liitetty kaikkiin passeihin, ja rajata perusteellisemman tarkastelun vain epäilyttäviin tapauksiin. Jos turvatekijöissä on eroja, rajavartijat joutuvat tarkastamaan jokaisen passin vertaamalla sitä 25 kansalliseen passiin, joiden turvatekijöissä ja laadussa on vaihtelua.

EU-passin turvatekijöiden (biometriset tunnisteet mukaan luettuina) yhdenmukaistamisella olisi suuri vaikutus myös EU:n ja kolmansien maiden, esimerkiksi Yhdysvaltojen, suhteisiin. Passiin liitettävät biometriset tunnisteet vastaavat ICAO:n suosituksia ja täyttävät siten vaatimukset, jotka Yhdysvallat on asettanut osallistumiselle viisumivapausohjelmaansa. Biometrisillä tunnisteilla voitaisiin lisäksi luoda yhdenmukainen turvataso EU-passeille, millä voitaisiin estää se, että osa kansalaisista jää vaille EU:n tuomia etuja kansallisen passinsa heikomman turvatason vuoksi. Yhteisillä ponnisteluilla voitaisiin vahvistaa EU:n asemaa suhteessa Yhdysvaltoihin.

3. OIKEUSPERUSTA

Kun viisumin ja kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan turvatason parantamisesta on jo päästy sopimukseen, myös passin turvatasoa on nyt parannettava sen ehkäisemiseksi, että

vilpillisessä mielessä toimivat henkilöt käyttävät väärin tätä edelleen heikommin turvattua asiakirjaa.

Tarkoituksena on pyrkiä torjumaan väärennettyjen asiakirjojen käyttö. Koska passien tarkastus tapahtuu pääasiassa ulkorajojen ylityksen yhteydessä, EU-passin turvatekijöiden yhdenmukaistaminen liittyy ulkorajoilla tehtävien rajatarkastusten menettelyiden standardoinnin piiriin. Passeihin liitettyjen turvatekijöiden yhdenmukaistaminen helpottaa epäilemättä rajatarkastuksia, kun rajavartijat voivat keskittyä jäsenvaltiokohtaisten turvatekijöiden sijaan yhteisten vaatimusten mukaisiin tekijöihin. Lisäksi rajatarkastuksia voidaan tehostaa lisäämällä passeihin biometrinen tunniste eli kasvokuva, joka mahdollistaa henkilön ja digitaalisen valokuvan yksityiskohtaisen vertailun. Tällainen toimenpide voidaan toteuttaa perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla.

Lainsäädäntöehdotuksen soveltamisala olisikin tältä osin rajattava sen oikeusperustan soveltamisalaan. Passien turvallisuus on tärkeää ulkorajoilla tapahtuviin tarkastuksiin liittyvistä syistä ja muun muassa siksi, että vilpittömässä mielessä toimivat kansalaiset voivat kulkea sujuvammin rajatarkastuspisteiden läpi. Toisaalta väärennetyillä tai petosmielessä hankituilla passeilla on turvatason parantuessa vaikeampi päästä jäsenvaltioiden alueelle. Kyse on vapauteen ja turvallisuuteen perustuvan alueen kahdesta perusosatekijästä. Ehdotuksen oikeusperustaksi on näistä syistä päätetty ottaa perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan a alakohta.

Tässä yhteydessä on otettava huomioon liittymässä olevien maiden pyyntö, että tällä hetkellä voimassa olevia passia koskevia (neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden edustajien antamia) päätöslauselmia mukautettaisiin lisäämällä niihin yhteisön virallisiin kieliin vielä tällä hetkellä kuulumattomat kielet, joita käytetään tiettyjen passissa vaadittavien tietojen antamiseen. Näyttää siltä, että tämä ei ole mahdollista ehdotetun oikeusperustan soveltamisalaan liittyvistä syistä, sillä ehdotuksen ainoana tarkoituksena on parantaa passin turvallisuutta yhdenmukaistamalla sen turvatekijät ja liittämällä siihen yksi tai useampia biometrisiä tunnisteita. Sama koskee henkilötodistusten turvallisuuden lisäämisestä mahdollisesti esitettävää ehdotusta. Kuten jo todettiin, passien turvallisuus on tärkeää ulkorajoilla tapahtuviin tarkastuksiin liittyvistä syistä.

4. PERUSTAMISSOPIMUKSEEN LIITETYISTÄ PÖYTÄKIRJOISTA AIHEUTUVAT SEURAUKSET

Koska ehdotuksen oikeusperusta on perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan a alakohta, siihen sovelletaan Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Tanskan asemaa koskevia pöytäkirjoja. Ehdotus on yksi ulkorajojen valvonnan osa-alueista ja liittyy myös viisumipolitiikkaan, joten se olisi katsottava Schengenin säännöstöä kehittäväksi säädökseksi, jolla on Tanskan, Islannin, Norjan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaan vaikuttavia seurauksia.

Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan tapauksessa sovelletaan tämän vuoksi menettelyitä, joista määrätään niiden osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen neuvoston kanssa tehdyssä sopimuksessa.[6]

---

6 EYVL 176, 10.7.1999, s. 36.

Koska ehdotus on yksi ulkorajojen valvonnan osa-alueista ja liittyy myös viisumipolitiikkaan, se olisi katsottava Schengenin säännöstöä kehittäväksi säädökseksi. Ottaen huomioon Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan erityisaseman EY:n perustamissopimuksen IV osastoon kuuluvissa asioissa ja sen, että tämä toimenpide ei kuulu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY[7] eikä Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY[8] soveltamisalaan, Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät osallistu perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla annettavan asetuksen antamiseen. Asetus ei sido niitä eivätkä ne kuulu myöskään sen soveltamisalaan.

Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja EY:n perustamissopimukseen liitetyn Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen. Asetus ei sido sitä eikä se myöskään kuulu asetuksen soveltamisalaan. Koska asetuksen tarkoituksena on kehittää Schengenin säännöstöä perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten nojalla, siihen sovelletaan mainitun pöytäkirjan 5 artiklaa.

5. TOISSIJAISUUS- JA SUHTEELLISUUSPERIAATTEET

EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan mukaan ”yhteisön toiminnassa ei saada ylittää sitä, mikä on tarpeen sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi”. Yhteisön toimenpiteet on toteutettava mahdollisimman yksinkertaisessa muodossa, mutta samalla on varmistettava, että ehdotuksen tavoite toteutuu ja että se pannaan täytäntöön mahdollisimman tehokkaasti.

Koska ehdotus koskee yhtä ulkorajojen valvonnan osa-aluetta ja liittyy myös viisumipolitiikkaan, se olisi katsottava Schengenin säännöstöä kehittäväksi säädökseksi. Tämän pitäisi taata se, että säädöstä sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa Schengenin säännöstöä soveltavissa jäsenvaltioissa. Säädöksen muodoksi on tämän vuoksi valittu asetus.

Asiakirjojen kaavojen ja niiden turvatekijöiden yhdenmukaistamisella varmistetaan, ettei niitä voida väärentää. Estämällä matkustusasiakirjojen väärentämisen ja jäljentämisen komissio pyrkii luomaan EU:n kaikille kansalaisille korkeatasoisen suojan ja saavuttamaan siten yhden EY:n perustamissopimuksessa ja Thessalonikin Eurooppa-neuvoston päätelmissä asetetuista tavoitteista. Riittävälle yhdenmukaisuustasolle voidaan päästä ainoastaan yhteisön toimenpiteillä. Tämän ovat osoittaneet monet muut asiakirjojen turvallisuuden parantamisesta annetut säädökset.

Biometristen tunnisteiden liittämistä EU-passiin koskevan ehdotuksen tarkoituksena on lisätä EU-passin turvallisuutta, tehdä siitä oikeudellisti sitova ja helpottaa sen mukauttamista uusiin olosuhteisiin siihen liittyvän väärentämis- ja jäljentämisriskin vuoksi. Näin pyritään valmistautumaan EU:n ulkorajojen ylittämiseen liittyviin erityistilanteisiin, jotka edellyttävät yhdenmukaisen passin käyttöä koko EU:ssa. Lisäksi ehdotuksella pyritään luomaan luotettava yhteys asiakirjan ja sen haltijan välille. Säädöstyypiksi on valittu direktiivin sijaan asetus ennen muuta siksi, että tavoitteena on tämäntyyppisten asiakirjojen ulkoasun ja biometristen tunnisteiden täydellinen yhdenmukaisuus; jäsenvaltioilla ei siis ole asiassa harkinnanvaraa.

---

[7] EYVL 131, 1.6.2000, s. 43.
[8] EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

6. EHDOTUKSEN RAKENNE

Tämä asetus muodostaa ensimmäisen vaiheen prosessissa, jolla pyritään yhdenmukaistamaan EU-passin turvatekijät ja lisäämään siihen biometrisiä tunnisteita, ja toimii näiden toimenpiteiden oikeusperustana. Myönnettyjen passien eurooppalaisen rekisterin perustamista koskeva toinen vaihe on tarkoitus aloittaa pidemmällä aikavälillä.

Ehdotuksessa säädetään passiin liitettäviä turvatekijöitä koskevista vähimmäisvaatimuksista. Lisäksi siinä määritetään käytettävät biometriset tunnisteet. Asetuksessa ei käsitellä teknisiä yksityiskohtia.

Ehdotukseen liittyvät tekniset täytäntöönpanovaltuudet olisi annettava komissiolle, jota avustaa yhtenäisestä viisumin kaavasta annetun asetuksen N:o 1683/95 6 artiklalla perustettu komitea päätöksen 1999/468/EY[9] 5 artiklassa säädetyn menettelyn ja päätöksen 7 artiklan mukaisesti. Komitea on jatkossa vastuussa kaikkien asiakirjojen, kuten yhtenäisen viisumin kaavan, kolmansien maiden kansalaisten oleskelulupien ja passien turvallisuudesta EU:n tasolla. Menettelyn tarkoituksena on määritellä ne tekniset turvaominaisuudet, joiden avulla passista tehdään vaadittujen turvavaatimusten mukainen. Biometristen tunnisteiden osalta on päätettävä esimerkiksi tallennusvälineen valintaa ja kapasiteettia sekä tallenteiden suojaamiseen käytettävää julkisen avaimen infrastruktuuria (***P**ublic **K**ey **I**nfrastructure*, PKI) ja digitaalista allekirjoitusta koskevan standardin kehittämisestä. Menettelyn etuna on se, että tekniset asiantuntijat voivat selvittää tarpeet ja toteuttamispäätökset voidaan tehdä selvitysten pohjalta suhteellisen nopeasti. Komitea voi myös reagoida nopeasti tekniikan kehitykseen.

7. TURVATEKIJÖITÄ KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET JA BIOMETRISTEN TUNNISTEIDEN VALINTA

Komission ehdotus perustuu turvatekijöihin, jotka neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden edustajat hyväksyivät lokakuussa 2000 antamassaan päätöslauselmassa passien ja muiden matkustusasiakirjojen turvaamista koskevista vähimmäisvaatimuksista. Vaatimuksia on uudistettu hieman viisumien ja oleskelulupien alalla tapahtuneen teknisen kehityksen myötä. Näistä turvatekijöistä tulee nyt oikeudellisesti sitovia. Ehdotuksessa asetetaan tämän vuoksi yhdenmukaistetut korkeat turvavaatimukset passeille Euroopan unionissa, jonka jäsenvaltioiden lukumäärä nousee 1 päivänä toukokuuta 2004 25 :een. Kuten päätöslauselmassa, komissio asettaa ehdotuksessa vähimmäisvaatimukset estämättä jäsenvaltioita asettamasta halutessaan tiukempia vaatimuksia.

Thessalonikin Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti biometristen tunnisteiden liittämisessä viisumeihin, oleskelulupiin ja passeihin on noudatettava johdonmukaista lähestymistapaa. Viisumeita ja oleskelulupia koskevan ehdotuksen mukaan näihin kahteen asiakirjatyyppiin on liitettävä kaksi pakollista biometristä tunnistetta: kasvokuva ja sormenjäljet. EU-passeja koskeva ehdotus voisi sisältää samat pakolliset biometriset tunnisteet johdonmukaisuuden varmistamiseksi. Yhtäpitävyys viisumeita ja oleskelulupia koskevien ehdotusten kanssa ei kuitenkaan välttämättä merkitse, että kaikilla aloilla olisi sovellettava täysin samaa ratkaisua. Kasvokuva on yhteentoimiva tunniste, jota voidaan käyttää myös suhteessa kolmansiin maihin, esimerkiksi Yhdysvaltoihin. Sormenjäljet voitaisiin kuitenkin lisätä valinnaiseksi tunnisteeksi jäsenvaltioissa, jotka haluavat tehdä hakuja kansallisista tietokannoistaan. Henkilön tunnistaminen on tällä hetkellä mahdollista

[9] EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

vain näiden tietokantojen perusteella. Tilanne muuttuu kuitenkin myönnettyjen passien eurooppalaisen rekisterin perustamisen myötä. Rekisteri edellyttää sormenjälkien ottamista ja rekisteröintiä taustahakujen (todennusten) mahdollistamiseksi.

Sopivien biometristen tunnisteiden valinnassa on tukeuduttu ICAO:n työn tuloksiin. ICAO on alan johtava kansainvälisten standardien ja viisumitietojärjestelmää (VIS) koskevan toteutettavuustutkimuksen kehittäjä. Pyrittäessä lisäämään turvallisuutta on tärkeää muistaa, että samalla on kunnioitettava toimenpiteiden kohteeksi joutuvien henkilöiden oikeuksia, erityisesti direktiivissä 95/46/EY ja sen saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa kansallisissa säädöksissä säädettyä oikeutta tietosuojaan ja yksityisyyden suojaan.

Myös ICAO on valinnut kasvokuvan ensisijaiseksi yhteentoimivaksi biometriseksi tunnisteeksi ja sormenjälki- ja/tai iiriskuvan valinnaiseksi biometriseksi tunnisteeksi maissa, jotka tarvitsevat sellaista tietokantahakuja varten.

Ensimmäinen biometrinen tunniste (teräväpiirtoinen sähköinen valokuva) on jo saatavilla useimmissa passeissa. Sähköistä tallennetta voitaisiin käyttää raja-asemilla kuvan saamiseksi näyttöruudulle sekä silmämääräiseen lisätarkastukseen, vaikka kasvojentunnistustekniikkaa ei käytettäisikään. Tämä olisi digitaalisen valokuvan peruskäyttö. Kehittyneempi sovellus olisi kasvojentunnistusjärjestelmän käyttö digitaalisen valokuvan yhteydessä. Tämä edellyttäisi tarvittavan tekniikan ja laitteiston hankkimista raja-asemille. Komissio jättää jäsenvaltioiden harkittavaksi, riittääkö valokuvan saaminen näyttöruudulle vai halutaanko käyttää kasvojentunnistusohjelmaa. Yhteentoimivuuden varmistamiseksi olisi noudatettava ICAO:n digitaalivalokuvalle asettamia laatuvaatimuksia. Tekniikan valinnan komissio jättää jäsenvaltioiden tehtäväksi.

Sormenjälkien tallennus joko tallennusvälineeseen ja/tai kansalliseen tietokantaan jätetään jäsenvaltioiden harkittavaksi. Jos jäsenvaltiot rekisteröivät sormenjäljet, ne olisi tallennettava yhteentoimivassa muodossa, mikä mahdollistaa niiden käytön jäsenvaltioiden kahdenvälisten sopimusten perusteella. Sormenjälkien käyttöä voitaisiin hallinnoida ottamalla käyttöön julkisen/yksityisen avaimen infrastruktuuri (*Public/Private Key Infrastructure*).

8. PITKÄLLÄ AIKAVÄLILLÄ MAHDOLLISESTI PERUSTETTAVA MYÖNNETTYJEN PASSIEN EUROOPPALAINEN REKISTERI

Turvallisuutta lisääväksi pitkän aikavälin tavoitteeksi voitaisiin asettaa keskitetyn myönnettyjen passien (ja mahdollisesti muiden matkustustarkoituksiin käytettävien asiakirjojen) eurooppalaisen rekisterin perustaminen todellisen ”päästä päähän” -turvamekanismin luomiseksi.

Rekisteriin tallennettaisiin vain sormenjäljet ja matkustusasiakirjan numero eikä muita henkilötietoja. Rekisterin käyttö olisi rajattava rajatarkastuksiin, joissa sitä voitaisiin käyttää sen varmistamiseen, että matkustusasiakirja on myönnetty nimenomaan tarkastuksen kohteena olevalle henkilölle.

On selvää, että tätä mahdollisuutta on vielä arvioitava perusteellisemmin sen teknisten ja oikeudellisten vaikutusten ja kustannushyötysuhteen kannalta sekä suhteessa joissakin jäsenvaltioissa tällä hetkellä kehiteltäviin myönnettyjen passien kansallisiin rekistereihin. On myös erittäin tärkeää tarkastella vaikutuksia, joita tällaisen eurooppalaisen rekisterin perustamisella olisi EU:n kansalaisten perusoikeuksien ja erityisesti tietosuojan kannalta.

9. TIETOSUOJAVIRANOMAISET

Asetus on oikeusperusta, jonka nojalla jäsenvaltiot voivat tallentaa biometrisiä tietoja passiin. Toimenpiteen toteutus kuuluu yhtenäisestä viisumin kaavasta annetun asetuksen (EY) N:o 1683/95 6 artiklalla perustetun komitean määrittämien teknisten turvaominaisuuksien mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan. Jäsenvaltiot vastaavat myös biometristen tietojen käsittelystä.

Henkilötietojen (biometriset tiedot mukaan luettuina) käsittelyyn, jota jäsenvaltioiden viranomaiset harjoittavat yhteisön lainsäädännön mukaisesti, sovelletaan tietosuojadirektiiviä 95/46/EY[10].

Jäsenvaltiot ovat perustaneet direktiivin 95/46/EY 28 artiklan mukaisesti viranomaisia, jotka valvovat jäsenvaltioiden kyseisen direktiivin mukaisesti toteuttamien toimenpiteiden soveltamista niiden alueella. Näiden viranomaisten on hoidettava tehtäviään itsenäisesti.

Valvontaviranomaisilla on toimivalta käsitellä tietosuojaa koskevia vaateita, jotka kuka tahansa henkilö tai häntä edustava yhdistys esittää niille.

Valvontaviranomaisilla on

- tutkintavaltuudet, kuten

– valtuudet saada käsiteltäviä tietoja,

– valtuudet kerätä kaikki valvontatehtävänsä hoitamiseksi tarvittavat tiedot,

- tehokkaat toimintavaltuudet,

– antaa lausuntoja ennen käsittelyn toteuttamista,

– varmistaa näiden lausuntojen asianmukainen julkistaminen,

– määrätä tietojen suojaamisesta, poistamisesta tai tuhoamisesta,

– kieltää käsittely väliaikaisesti tai lopullisesti taikka antaa rekisterinpitäjälle huomautus tai varoitus,

– saattaa asioita kansallisen parlamentin tai muiden poliittisten elinten käsiteltäväksi,

- valtuudet olla asianosaisena oikeudenkäynnissä, jos direktiivin 95/46/EY mukaisesti toteutettuja kansallisia toimenpiteitä rikotaan, tai valtuudet saattaa nämä rikkomukset lainkäyttöviranomaisten tietoon.

Valvontaviranomaisen päätöksiin, jotka antavat aihetta valituksiin, voidaan hakea muutosta tuomioistuimelta.

Lisäksi valvontaviranomaisten on laadittava säännöllisin väliajoin kertomus toiminnastaan. Toisen jäsenvaltion viranomainen voi pyytää valvontaviranomaista käyttämään valtuuksiaan.

---

[10] EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

Kuten biometristen tunnisteiden sisällyttämisestä kolmansien maiden kansalaisten viisumeihin ja oleskelulupiin äskettäin annettujen komission ehdotusten perusteissa todetaan, valvontaviranomaiset kärsivät erityisen suuresta resurssipulasta.

Tämän vuoksi on jälleen korostettava, että jäsenvaltioiden on otettava edellä esitetyt näkökohdat huomioon, kun ne ottavat biometriset tunnisteet käyttöön tämän asetuksen mukaisesti. Samalla kun toteutetaan yleistä turvallisuutta parantavia toimia, on kunnioitettava toimien kohteena olevien henkilöiden perusoikeuksia. Tässä yhteydessä tämä tarkoittaa, että kansallisten tietosuojaviranomaisten henkilöstöä on lisättävä, jotta voidaan varmistaa valvonnan tehokkuus ja huolehtia siitä, että valitut tekniikat ovat direktiivin 95/46/EY säännösten mukaiset. Tämä on sitäkin välttämättömämpää, kun on kyse viranomaisten oman maan kansalaisten passeista.

Komissio aikoo tämän vuoksi toimittaa ehdotuksen direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustetulle työryhmälle kyseisen direktiivin 30 artiklan mukaisesti annettavaa lausuntoa varten, kuten se on jo tehnyt biometristen tunnisteiden liittämistä viisumeihin ja oleskelulupiin koskevien ehdotusten tapauksessa.

Asetuksella (EY) N:o 45/2001 perustetun riippumattoman valvontaviranomaisen on kuitenkin hoidettava tietosuojakysymyksiin liittyvät vastuualueensa myönnettyjen passien eurooppalaisen rekisterin perustamisen jälkeen.

10. RAHOITUSVAIKUTUKSET

Tämän säädösehdotuksen täsmällisiä rahoitusvaikutuksia on vaikea arvioida, sillä tarkat vaatimukset eivät vielä ole tiedossa. Vaatimukset asettaa yhtenäisestä viisumin kaavasta annetun asetuksen (EY) N:o 1683/95 6 artiklalla perustettu komitea.

On joka tapauksessa muistettava, että henkilötietosivulle liitettävä valokuva on useimpien passien osalta jo nyt saatavilla digitaalisessa muodossa. Uusissa passeissa ei pitäisi enää käyttää kiinnitettäviä valokuvia niihin liittyvän turvallisuusriskin vuoksi.

Jäsenvaltiot kehittävät jo nyt aktiivisesti keinoja passiensa turvatason parantamiseksi. Ne uudistavat passiensa turvatekijöitä ja testaavat biometrisiä tunnisteita niiden liittämiseksi passeihinsa, jotta nämä täyttäisivät Yhdysvaltojen viisumivapauslainsäädännön vaatimukset.

Tämän vuoksi nyt tehtävä ehdotus ei lisää kustannuksia, joihin jäsenvaltiot ovat varautuneet jo aiemmin passiensa turvallisuuden parantamiseksi.

Biometristen tunnisteiden käytön osalta on asetettava seuraavat tekniset vaatimukset:

– Tallennusväline

Toistaiseksi tarkoituksenmukaisin tallennusväline on kontaktiton mikrosiru. Mikrosirua tarvitaan biometristen tietojen ja turvakoodin (digitaalisen PKI-allekirjoituksen) tallentamista varten. ICAO suosittaa vähimmäisvaatimuksena 32 KB:n sirua. Koska sirulle on mahdollisesti tallennettava kasvokuva ja lisäksi sormenjälkikuvia, 64 KB:n siru olisi parempi, varsinkin jos jäsenvaltiot haluavat lisätä siihen aakkosnumeerisia tietoja.

Tarvittavan mikrosirun hinta ei ole vielä tiedossa. Tekniikka kehittyy nopeasti, ja kun siruja tarvitaan 25 jäsenvaltiossa, hintojen odotetaan laskevan merkittävästi kysynnän kasvun

myötä. Komissio voisi tarvittaessa tehdä tarjouskilpailun ratkettua ”ryhmätilauksen”, jolloin sirut voitaisiin hankkia halvemmalla.

– Tunnisteiden tallennuslaitteet

Jäsenvaltioiden on asennettava tallennuslaitteet paikkaan, joissa tunnistetiedot tuotetaan. Tunnisteiden tallennuslaitteiden hinnat ovat alentuneet huomattavasti 12 viime kuukauden aikana ja alentuvat todennäköisesti edelleen. Tästä syystä on mahdotonta esittää täsmällistä keskipitkän aikavälin kustannusarvioita. Sopiva Euroopassa valmistettu laite, jolla voidaan tallentaa kymmenen sormen jäljet (painamalla otetut), maksaa tällä hetkellä noin 7 000 euroa.

– Todennuslaitteet

Todennuslaitteita on asennettava raja-asemille. Tällaiset viisumien tarkastamiseen käytettävät laitteistot olisi jaettava useamman käyttäjän kesken ja hankittava viisumitietojärjestelmän perustamisen yhteydessä edellyttäen, että biometriset tiedot päätetään sisällyttää viisumitietojärjestelmään. Näitä laitteita voidaan käyttää sekä viisumien, oleskelulupien että passien tarkastamiseen.

11. ARTIKLAKOHTAISET HUOMAUTUKSET

1 artikla

Ehdotuksen 1 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden perusvelvoitteesta myöntää passinsa asetuksen liitteessä tarkoitettujen turvatekijöitä koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisesti.

Artiklan toinen virke koskee biometrisen tunnisteen valintaa ja sen liittämistä passiin. Siinä säädetään myös, että biometrinen tunniste on tallennettava kapasiteetiltaan riittävälle tallennusvälineelle, joka voi olla joko kontaktiton siru tai jokin muu väline. Välineestä päättävät asiasta vastaavan komitean tekniset asiantuntijat. Lisäksi toisessa virkkeessä säädetään mahdollisuudesta tallentaa sormenjäljet kansalliseen tietokantaan tulevaisuudessa käyttöön otettavaa myönnettyjen passien eurooppalaista rekisteriä varten.

Jos passiin on tehtävä korjauksia tai poistoja, passin haltijalle on myönnettävä uusi passi turvallisuussyistä.

Kolmannessa virkkeessä määritellään asiakirjat, joihin asetusta on sovellettava.

2 artikla

Artiklassa annetaan asetuksen toimeenpanovalta yhtenäisestä viisumin kaavasta annetun asetuksen (EY) N:o 1683/95 6 artiklalla perustetulle komitealle.

Kyseinen komitea määrittää mahdolliset passin turvatekijöihin liittyvät tekniset ominaisuudet samoin kuin tekniset lisävaatimukset, jotka koskevat biometristen tunnisteiden liittämistä passiin.

Näin voidaan varmistaa tarvittava johdonmukaisuus ja se, että alan tekniset asiantuntijat voivat koordinoida menettelyitä ja vastata kaikista Euroopan unionissa käytettävistä henkilöasiakirjoista tyydyttävällä tavalla.

3 artikla

Tiettyjä teknisiä yksityiskohtia ei ymmärrettävistä syistä pidä missään tapauksessa julkaista, etteivät nämä tiedot joudu jäljentäjien tai väärentäjien käyttöön. Kyseiset tekniset yksityiskohdat on tämän vuoksi määriteltävä päätöksessä, koska päätöksiä ei EY:n perustamissopimuksen 254 artiklan nojalla tarvitse julkaista. Asiaa koskevat päätökset tekee komitea, jolla on jo käytettävissään yhtenäiseen viisumin kaavaan liittyvien kysymysten käsittelyyn tarvittavat välineet, sillä komitean jäsenillä on tarvittavaa asiantuntemusta erittäin korkeista teknisistä vaatimuksista ja erityisesti jäljentämisen ja väärentämisen estämiseksi toteutettavista suojatoimenpiteistä sekä asiakirjojen salassapitomääräyksistä.

Samasta syystä on tarpeen varmistaa, että kyseiset tiedot asetetaan ainoastaan jäsenvaltioiden ja yhteisön elinten valtuuttamien henkilöiden saataville. Sama koskee painatuslaitoksia, joita voi 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti olla vain yksi kussakin jäsenvaltiossa.

4 artikla

Yhteisön on kunnioitettava perusoikeuksia, kuten yksityisyyden suojaa ja tietosuojaa.

Tämän artiklan sanamuoto kattaa tietosuojan alalla sovellettavat säännökset eli yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY[11]. Artiklan säännöksillä varmistetaan, että henkilö, jolle asiakirja on myönnetty, voi tarkistaa siihen merkityt tiedot ja ettei siihen ole sisällytetty ylimääräisiä tietoja.

Toisen virkkeen tarkoituksena on mahdollistaa biometristen tunnisteiden liittäminen asiakirjoihin. Samalla kuitenkin rajoitetaan viisumiin tallennettavat henkilötiedot niihin, jotka mainitaan varsinaisessa asetustekstissä, sen liitteessä tai asianomaisen henkilön passissa. On vältettävä sitä, että myös muiden tietojen tallentaminen olisi mahdollista.

5 artikla

Tässä artiklassa säädetään, että päätöksen 1999/468/EY 7 artiklan mukaisesti komitean on hoidettava tehtävänsä kyseisen päätöksen 5 artiklassa säädetyn sääntelymenettelyn mukaisesti.

6 artikla

Tässä artiklassa asetetaan määräaika asetuksen täytäntöönpanolle. Asetus on pantava täytäntöön vuoden kuluessa tarvittavien teknisten turvaominaisuuksien hyväksymisestä, jotta jäsenvaltioilla olisi riittävästi aikaa tehdä passeihinsa tarvittavat muutokset.

[11] EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

2004/0039 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

EU:n kansalaisten passien turvatekijöitä ja biometriikkaa koskevista vaatimuksista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[12],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[13],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Thessalonikissa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston mukaan Euroopan unioni tarvitsee johdonmukaista lähestymistapaa biometristen tunnisteiden tai biometristen tietojen käyttämiseen kolmansien maiden kansalaisten asiakirjoissa, EU:n kansalaisten passeissa ja tietojärjestelmissä (VIS ja SIS II).

(2) Neuvostossa 17 päivänä lokakuuta 2000 kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselmassa[14] annetaan passien turvallisuutta koskevat vähimmäisvaatimukset. Kyseinen päätöslauselma olisi nyt korvattava ja päivitettävä yhteisön säädöksellä passien turvavaatimusten parantamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi sekä niiden turvaamiseksi väärentämiseltä. Passiin olisi samalla liitettävä biometrisiä tunnisteita luotettavan yhteyden luomiseksi matkustusasiakirjan ja sen oikean haltijan välille.

(3) Passien turvatekijöiden yhdenmukaistaminen ja biometristen tunnisteiden liittäminen niihin ovat tärkeitä vaiheita sellaisten tulevaisuudessa kehitettävien uusien tunnusmerkkien ottamiseksi käyttöön EU:ssa, jotka parantavat matkustusasiakirjan turvallisuutta ja joilla luodaan luotettavampi yhteys oleskeluluvan haltijan ja passin välille, millä on suuri merkitys sen varmistamisessa, että passi on suojattu petostarkoituksiin käyttämisen estämiseksi. Olisi otettava huomioon Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön koneellisesti luettavia matkustusasiakirjoja koskevassa asiakirjassa N:o 9303 esitetyt määräykset.

(4) Tässä asetuksessa olisi säädettävä ainoastaan sellaisista ominaisuuksista, jotka eivät ole salaisia. Näitä ominaisuuksia olisi täydennettävä lisäominaisuuksilla, jotka on pidettävä salassa jäljentämisen ja väärentämisen estämiseksi. Tekniset

---

12 EUVL C [...], […], s. [...].
13 EUVL C [...], […], s. [...].
14 EYVL C 310, 28.10.2000, s. 1.

lisäominaisuudet olisi määritettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti.

(5) Komission olisi hoidettava tätä tehtävää yhtenäisestä viisumin kaavasta 29 päivänä toukokuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1683/95 6 artiklalla perustetun komitean avustamana.

(6) Sen varmistamiseksi, että kyseisiä tietoja ei saateta useampien henkilöiden saataville kuin on välttämätöntä, on myös hyvin tärkeää, että jokainen jäsenvaltio nimeää ainoastaan yhden elimen, joka on vastuussa passin valmistuksesta; jäsenvaltio voi kuitenkin tarvittaessa vaihtaa passien valmistajaa. Turvallisuussyistä kunkin jäsenvaltion olisi ilmoitettava kyseisen toimivaltaisen elimen nimi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

(7) Passiin sisältyviä henkilötietoja käsiteltäessä sovelletaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY[15]. Olisi huolehdittava siitä, että passiin ei tallenneta muita tietoja kuin ne, joista säädetään asetuksessa tai sen liitteessä tai jotka mainitaan asianomaisessa matkustusasiakirjassa.

(8) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti perustavoitteen saavuttamiseksi eli yhteisten turvavaatimusten ja yhteentoimivien biometristen tunnisteiden ottamiseksi käyttöön olisi tarpeen ja asianmukaista antaa säännöt, jotka koskevat kaikkia Schengenin yleissopimusta soveltavia jäsenvaltioita. EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen mainitun tavoitteen saavuttamiseksi.

(9) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja EY:n perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen, asetus ei sido sitä eikä asetusta sovelleta siihen. Koska kuitenkin tämän asetuksen tarkoituksena on kehittää Schengenin säännöstöä EY:n perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten nojalla, Tanska päättää edellä mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on antanut tämän asetuksen, saattaako se sen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

(10) Tällä asetuksella kehitetään Schengenin säännöstöä aloilla, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY mukaisesti osallistu. Yhdistynyt kuningaskunta ei tämän vuoksi osallistu tämän asetuksen antamiseen, asetus ei sido sitä eikä asetusta sovelleta siihen.

(11) Tällä asetuksella kehitetään Schengenin säännöstöä aloilla, joihin Irlanti ei Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY mukaisesti osallistu.

---

[15] EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

Irlanti ei tämän vuoksi osallistu tämän asetuksen antamiseen, asetus ei sido sitä eikä asetusta sovelleta siihen.

(12) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään Schengenin säännöstöä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY[16] 1 artiklan B kohdassa tarkoitetulla alalla.

(13) Tämä asetus kuuluu säädöksiin, jotka perustuvat Schengenin säännöstöön tai muutoin liittyvät siihen liittymisasiakirjan 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden kansalaisilleen myöntämien passien on oltava liitteessä määritettyjen turvaominaisuuksille asetettujen vähimmäisvaatimusten mukaiset.

2. Passin on sisällettävä kapasiteetiltaan riittävä tallennusväline, jonka turvatason on oltava korkea ja johon on liitettävä kasvokuva. Jäsenvaltiot voivat liittää passiin myös sormenjäljet yhteentoimivassa muodossa.

3. Tätä asetusta sovelletaan tavallisiin passeihin, viranhoitoon liittyviin passeihin (esimerkiksi virkapasseihin ja diplomaattipasseihin), lyhytaikaisiin passeihin, jotka ovat voimassa vähintään kuusi kuukautta, passia vastaaviin asiakirjoihin, jotka annetaan matkustusasiakirjoiksi passikirjan muodossa, sekä matkusasiakirjoihin, joita jäsenvaltiot myöntävät kolmansien maiden kansalaisille tai kansalaisuudettomille henkilöille.

2 artikla

1. On annettava 5 artiklan 2 kohdan mukaisessa menettelyssä passia koskevia lisämääräyksiä, jotka liittyvät seuraaviin seikkoihin:

a) lisäturvatekijät ja -vaatimukset, muun muassa tehostetut vaatimukset väärentämisen ja jäljentämisen estämiseksi,

d) tekniset lisäominaisuudet biometristen tunnisteiden tallennusvälineitä ja suojaamista varten,

c) kasvokuvaa ja sormenjälkiä koskevat laatuvaatimukset ja yhteiset standardit.

3 artikla

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitetut turvaominaisuudet on pidettävä salassa eikä niitä saa julkaista. Ne saatetaan ainoastaan jäsenvaltioiden nimeämien laitosten käyttöön painatusta varten ja jäsenvaltion tai komission asianmukaisesti valtuuttamien henkilöiden tietoon.

---

[16] EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

2. Kukin jäsenvaltio nimeää yhden elimen, joka valmistaa passit. Se ilmoittaa tämän laitoksen nimen komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Kaksi jäsenvaltiota tai useampi jäsenvaltio voi nimetä saman laitoksen tätä tarkoitusta varten. Kullakin jäsenvaltiolla on oikeus vaihtaa nimeämäänsä laitosta. Sen on ilmoitettava tästä asianmukaisesti komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

4 artikla

1. Rajoittamatta tietosuojasääntöjen soveltamista on henkilöllä, jolle passi on myönnetty, oikeus tarkistaa passiin sisältyvät henkilötiedot ja tarvittaessa pyytää tietojen korjaamista tai poistamista.

2. Passissa ei saa olla muita koneellisesti luettavia tietoja kuin ne, joista säädetään tässä asetuksessa tai sen liitteessä tai jotka on mainittu passissa.

5 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 1683/95 6 artiklan 2 kohdalla perustettu komitea.

2. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kahdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Jäsenvaltioiden on alettava soveltaa tätä asetusta viimeistään vuoden kuluttua siitä, kun 2 artiklan mukaiset toimenpiteet on toteutettu. Tämä ei kuitenkaan vaikuta jo myönnettyjen passien pätevyyteen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä […].

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

EU:n kansalaisten passien turvallisuutta koskevat vähimmäisvaatimukset.

1. Materiaali

Henkilö- tai muita tietoja sisältävissä passin osissa käytettävän paperin on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

- ei optisia kirkasteita,

- kaksisävyiset vesileimat,

- turvareagensseja kemiallisten poistoyritysten estämiseksi,

- värillisiä kuituja (osittain näkyvissä, osittain UV-valossa fluoresoivia),

- UV-valossa fluoresoivia plansetteja,

- turvalangan käyttö on suositeltavaa.

Jos henkilötietosivu on tarra, sen kiinnittämiseen käytettävästä paperista voidaan jättää vesileima pois. Sisäkansiin käytettävässä paperissa ei tarvita vesileimaa. Sisäkansissa on oltava turvareagenssit vain, jos niihin merkitään tietoja.

Jos matkustusasiakirjaan henkilötietojen merkitsemistä varten lisättävä henkilötietokortti valmistetaan kokonaan muovista, siihen ei yleensä voida lisätä paperissa käytettäviä aitoustekijöitä. Puuttuvat materiaaliominaisuudet on korvattava tarroissa ja passin henkilötietokorteissa turvapainotekniikoilla tai käyttämällä optisesti muuttuvia tekijöitä (OVD = *optically variable device*) tai muulla painatustekniikalla, jonka avulla tuotettavat turvaominaisuudet ylittävät jäljempänä kuvatut vähimmäisvaatimukset.

2. Henkilötietosivu (passin toinen sivu)

Passissa on oltava koneellisesti luettava henkilötietosivu, jonka on noudatettava koneellisesti luettavia passeja (osa 1) ja niiden painatusta koskevassa ICAO:n asiakirjassa N:o 9303 koneellisesti luettaville passeille asetettuja teknisiä turvaominaisuuksia.

Passin haltijan valokuva on liitettävä henkilötietosivulle, ei kuitenkaan kiinnittämällä vaan yhdistämällä se henkilötietosivussa käytettyyn materiaaliin käyttämällä tämän liitteen 5 kohdassa tarkoitettuja merkitsemistekniikoita.

3. Painatustekniikka

Painatuksessa voidaan käyttää seuraavia tekniikoita:

- *Taustapainatus*:

kaksivärinen giljoshipainatus,

irispainatus fluoresoivalla värillä,

UV-valossa fluoresoiva päällepainatus,

väärentämisen ja jäljentämisen estävät kuviot (erityisesti henkilötietosivulla), vaihtoehtoisesti mikrokirjoitus,

passin paperisivuilla ja tarroissa on käytettävä reagenssivärejä.

Henkilötietosivujen asemoinnin on erotuttava passin muista sivuista.

- *Lomaketeksti*:

tekstiin sisällytetty mikrokirjoitus (ellei sitä ole jo taustapainatuksessa).

- *Numerointi*:

Tehdään kaikille passin sisäsivuille joko painamalla (mahdollisuuksien mukaan erityinen numero- tai kirjasintyyppi ja UV-valossa fluoresoiva väri) tai perforoimalla, tai passin henkilötietokortteihin samalla menetelmällä, jota käytetään henkilötietojen merkitsemiseen. Jos henkilötietojen merkitsemiseen käytetään tarraa, siinä on käytettävä fluoresoivalla värillä ja erityisellä numerotyypillä tehtävää numerointia.

Jos henkilötiedot merkitään tarraan tai laminoimattomalle sisäsivulle, tarraan tai sivulle on lisättävä myös kaiverrussyväpainatus heijastuskuviona, mikrokirjoitus ja optisesti muuttuva väriaine. Myös kokonaan muovista valmistettaviin passin henkilötietokortteihin olisi lisättävä optisesti muuttuvia turvatekijöitä ainakin käyttämällä painoväriä, jossa on optisesti muuttuvia ominaisuuksia, tai vastaavia menetelmiä.

4. Jäljentämisen estäminen

Henkilötietosivulla on käytettävä optisesti muuttavaa tekijää (OVD) tai muita tekijöitä, joilla voidaan tarjota yhdemukaista viisumin kaavaa vastaava tunnistus- ja turvataso ja joita on käytettävä asiakirjaa käänneltäessä muuttuvina diffraktiivisina rakenteina (DOVID: *Diffractive Optically Variable Image Device*), jotka on sisällytetty kuumasaumattuun laminaattiin tai OVD-päällykseen tai tarroihin tai laminoimattomalle paperiselle sisäsivulle metallisoidun optisesti muuttuvan tekijän muodossa (jonka päälle on painettu kaiverrussyväpainatuskuvio).

OVD-komponentit olisi sisällytettävä asiakirjaan henkilötietosivun kerrosmaisen rakenteen osana, joka tulisi myös suojata väärentämistä ja jäljentämistä vastaan; paperisissa asiakirjoissa komponentit olisi liitettävä koko pintaan kuumasaumattuun laminaattiin tai turvapäällykseen 4 kohdassa kuvatulla tavalla; muovisissa asiakirjoissa kyseiset komponentit olisi sisällytettävä kortin päällysteeseen mahdollisimman laajalle pinnalle.

Jos henkilötiedot merkitään muovista valmistettuun korttiin laserkaiverruksella ja siihen tuotetaan muuttuva laserkuva (CLI = *Changeable Laser Image*), on lisättävä diffraktiivinen OVD, ainakin metallisoidun DOVID:n muodossa, jotta saadaan aikaan riittävä suoja kopiointia vastaan.

5. Tietojen merkitseminen

Jotta passin sisältämät tiedot voidaan suojata tehokkaasti jäljentämiseltä ja väärentämiseltä, on henkilötiedot (valokuva mukaan luettuna), haltijan allekirjoitus ja muut tärkeät tiedot sisällytettävä tulevaisuudessa asiakirjan valmistusmateriaaliin. Valokuvien kiinnityksessä ei pitäisi enää käyttää perinteisiä menetelmiä.

Painatuksessa voidaan käyttää seuraavia tekniikoita:

lasertulostus häviämättömällä musteella,

lämpösiirtomenetelmä,

mustesuihkutulostus,

valokuvaaminen,

laserkaiverrus, joka ulottuu kortin turvaominaisuudet sisältäviin kerroksiin.

Jotta biografiset tiedot voidaan suojata asianmukaisesti väärentämisyrityksiltä, on lasertulostusta, lämpösiirtomenetelmää ja valokuvausta merkitsemismenetelmänä käytettäessä ehdottomasti käytettävä myös kuumasaumattua laminointia ja OVD-turvakalvoa. Henkilötietoja ei enää missään tapauksessa pidä merkitä kannen sisäpuolelle.

EU:n matkustusasiakirjat on laadittava siten, että ne voidaan lukea koneellisesti. Henkilötietosivun asemoinnissa (layout) on noudatettava ICAO:n asiakirjan N:o 9303 (osat 1 ja 3) mukaisia vaatimuksia ja painatusmenettelyissä on noudatettava vaatimuksia, jotka kyseisessä asiakirjassa asetetaan koneellisesti luettaville asiakirjoille. Henkilötietoja ei tule merkitä passin kannen sisäpuolelle.

Huomautus:

Varmin tapa estää varastettujen tyhjien matkustusasiakirjalomakkeiden laittomat painatukset on painatusmenettelyn keskittäminen. Jos matkustusasiakirjoja painetaan myös jatkossa alueellisesti tai hajautetusti, on huolehdittava logistiikan, hallinnon ja painatustekniikan kannalta tarvittavista turvatoimista. Tämä koskee erityisesti täyttämättömien passilomakkeiden ja niiden täyttämiseen tarvittavien materiaalien säilytystä. Soveltuvan ohjelmoinnin avulla voidaan passimerkintöjen aitous osoittaa myös atk-järjestelmien avulla (”sähköinen leima”).